

هم صدائیم

نامه سرگشاده «ما شرمگینیم» را خواندیم و صدایتان را به گوش جان شنیدیم و همدلانه میگوئیم:

دروود ما به آزاده زنان و آزاد مردان،

فرزانه اندیشان و فرهیختگان، روشنفکران و پاره تنان ایرانی

بر خود می‌بالیم که از مرز و بوم دلیران و کوروش ضمیرانی هستیم که علیرغم فراز و نشیب‌های ناشی از تعصب و تقلید پیوسته پیشگامان برافراشتن پرچم یگانگی و همدلی‌اند.

بر خود شرمگینیم اگر خواستار شرمندگی عزیزان و هموطنان خویش باشیم.

بر خود نبخشائیم آنگاه که گرد نفرت و بیگانگی از خواهران و برادران‌مان را در دل جای دهیم.

بر خود میدانیم که بذریگانگی را در دل یک‌یک هموطنان خود، از هر قوم و نژاد و مذهب و گرایشی که باشند، عاشقانه بکاریم.

بر خود مسروریم که از زخمهای شخم ۱۶۰ ساله بر زمین سینه‌هایمان سنبلات رنگارنگ همبستگی و محبت سر برزده است.

بر خود می‌جوشیم آنگاه که گرمای صمیمیت و یکرنگی آزاداندیشان را بر دل شکسته‌از سر خوردگی‌ها حس می‌کنیم.

بر خود بایسته می‌دانیم که اگرچه دستان از حقوق حقه انسانی‌مان در خانه خود کوتاه است، اما از پایداری نایستیم و راه سربلندی وطن عزیزمان و عالم هستی را با دل و جان هموار سازیم.

بر خود شایسته می‌دانیم که دست در دست اهالی دیارمان برنهم و سربلندی و سرفرازی خانه پدری را، که تمامی بهائیان گیتی مقدسش می‌دانند، آباد سازیم.

بر سر شک نداریم،

بر دل تردید روا نمی‌داریم،

و بر پاهایمان سستی راه نمی‌دهیم، که

"همه بار یک داریم و برگ یک شاخسار"

منصور تأیید: کارگردان، نویسنده و بازیگر تئاتر

mtaeed@aol.com

بهمن ماه سال ۱۳۸۷ - فوریه ۲۰۰۹